

витрати на підготовку пари перед екструдванням за рахунок зволоження суміші безпосередньо рідкими компонентами. Такий спосіб підготовки кормових добавок дозволяє значно розширити асортимент ГП та підвищити її якість. Вибір способу збагачення комбікормів та преміксів рідкими препаратами БАР залежить як від властивостей самих препаратів БАР, їх концентрації, так і від рівня організації технологічного процесу виробництва на комбікормовому заводі.

Список використаних джерел

1. Premixtures. Peter Fidder, Philippe Becquet, Cédric Martin, Mario Dépker, Juan José Mallo. Fefana, 2013. 80 p.
2. BASF. Technical information. Germany. 2003. 174 p.
3. Ideal Amino Acid Profile and Low Crude Protein Diets For Fattening Pigs. ALNOMOTO EUROLYSINE S.A.S., 2016. June.
4. Липрот. обзорная информация. ОАО «Стиролбиотех». 2004. 16 с.
5. Єгоров Б.В., Шаповаленко О.І., Макаринська А.В. Технологія виробництва преміксів : підручник. Київ: Центр учбової літератури, 2007. 288 с.
6. Макаринська А.В. Науково-технічні основи удосконалення технології збагачення комбікормів біологічно активними речовинами. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук за спеціальністю 05.18.02 - технологія зернових, бобових, круп'яних продуктів і комбікормів, олійних і луб'яних культур. Одеса, 2021. 503 с.

УДК 636.32/.38.034:636.082

ГЕНЕТИЧНІ ПАРАМЕТРИ ОЗНАК МОЛОЧНОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ ОВЕЦЬ РІЗНИХ ПОРІД

Мамедова В. М., аспірантка, mamedova_vera@ukr.net

Одеський державний аграрний університет, Одеса, Україна

Вивчали генетичні ознаки молочної продуктивності таких порід як цигайська, мериноландшаф і дорпер відмічено деякі відмінності за таким показником як удій. За такими параметрами, як масова частка жиру та білка в молоці коефіцієнт мінливості не перевищував значення 2,64%, що свідчить про високу їх стабільність та консолідовану спадковості. Таким чином, у цьому стаді можливо ефективно ведення селекції на підвищення та консолідацію надою молока, оскільки коефіцієнти мінливості удою, як у матерів, так і їхніх дочок знаходилися у межах 9,53 – 16,29%.

Ключові слова: порода, цигайська, мериноландшаф, дорпер, молоко, продуктивність.

Сучасні методи популяційної генетики визначають шляхи вдосконалення сільськогосподарських тварин із досить високою точністю, однак селекційний тиск на ті чи інші ознаки може змінюватись в залежності від ситуації, що визначає економічну вигідність розведення тварин. Можливість впливу на ступінь прояви ознаки визначається генетичною та фенотиповою мінливістю. І якщо генетична мінливість, обумовлена більшою ступеня спадковістю, то фенотипічна – сукупністю внутрішніх та зовнішніх факторів. У зв'язку з цим важливо знати кількісний вираз мінливості ознак для його використання у селекційному процесі [1].

Молочна продуктивність овець є полігенною ознакою, фенотипічний прояв якого залежить переважно від умов зовнішнього середовища, домінуючими з яких є параметри змісту та рівень годування [2]. Однак роль спадкових факторів у реалізації потенціалу продуктивності також є значущою.

Для овець різних порід таких як цигайська, дорпер і мериноландшаф є одними з основних селекціонованих ознак є кількісно-якісні параметри молочної продуктивності [3]. У зв'язку з цим вважали за доцільне розрахувати коефіцієнти мінливості для таких ознак як удій молока, вміст жиру та білка (табл. 1.).

Таблиця 1. Коефіцієнт мінливості показників молочної продуктивності овець різних порід, С_v, %

Показники	Удій	Вміст жиру	Вміст білку
Матері різних порід (цигайська, дорпер, мериноландшаф)			
1 лактація	9,53	1,79	1,95
2 лактація	10,77	1,75	2,64
3 лактація	12,67	1,25	2,02
Дочки матерів 1 лактації			
1 лактація	8,41	2,00	1,36
2 лактація	16,29	1,75	1,72
Дочки матерів 2 лактації			
1 лактація	8,97	1,84	2,02

Отримані результати свідчать, що у цьому стаді певний розмах фенотипічної мінливості характерний лише для такого показника як удій. За такими параметрами, як масова частка жиру та білка в молоці коефіцієнт мінливості не перевищував значення 2,64%, що свідчить про високу їх стабільність та консолідовану спадковості. Таким чином, у цьому стаді можливо ефективно ведення селекції на підвищення та консолідацію надою молока, оскільки коефіцієнти мінливості удою, як у матерів, так і їхніх дочок знаходилися у межах 9,53 – 16,29%. Для вдосконалення молочної продуктивності у дослідженому стаді овець, на наш погляд, доцільно використання баранів-виробників породи Ассаф, оцінених за якістю потомства та які є достовірними покращувачами рясномолочності.

Висновки

1. У цьому стаді певний розмах фенотипічної мінливості характерний лише для такого показника як удій.
2. У цьому стаді можливо ефективно ведення селекції на підвищення та консолідацію надою молока, оскільки коефіцієнти мінливості удою, як у матерів, так і їхніх дочок знаходилися у межах 9,53 – 16,29%.

Список використаних джерел

1. Генетика сільськогосподарських тварин : підручник / В.С. Коновалов, В.П. та ін. Київ : Урожай, 1996. 432 с.
2. Петренко І.П., Зубець М.В., Вінничук Д.Т., Петренко А.П. Генетико-популяційні процеси при розведенні тварин. Київ : Аграрна наука, 1997. 478 с.
3. Thomos D.L., Berget Y.M., Effect of breed manadement system and nutrition on milk yceld and mlk composition of dairy sheep. Mecusich. Journal of Animal Science, 2001. V0lume 79. P. 16-20.